

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Herce v právní žalobce: **S. D.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2023, č. j. OAM 906/ZA-ZA11-ZA16-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2023, č. j. 34 Az 12/2023-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce, státní příslušník Turecké republiky, požádal 5. 10. 2022 v České republice o mezinárodní ochranu s tím, že je Kurd a v zemi původu mu hrozí pronásledování a diskriminace.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14a a § 14b ani humanitární azyl dle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji zamítl. Uvedl, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně. Diskriminace Kurdů není bez dalšího důvodem pro udělení azylu, pokud nedosahuje intenzity pronásledování. Nejedná se ani o vážnou újmu dle § 14a zákona o azylu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Tvrdí, že Kurdové jsou v Turecku diskriminovanou menšinou, z čehož plynou jejich každodenní obtíže. Uvedl, že ohledně vážné újmy dle § 14a zákona o azylu chybí v rozsudku argumentace. Jeho vycestování by

bylo v rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně základních práv a lidských svobod, protože je diskriminován a jeho otec byl napaden tureckým vojákem.

[4] Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby NSS řízení o kasační stížnosti zastavil s odkazem na § 33 zákona o azylu, protože není známo místo pobytu stěžovatele. K věci samé odkázal na rozsudek krajského soudu a své rozhodnutí, které považuje za zákonné a správné.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda má řízení o kasační stížnosti v souladu s § 33 písm. b) zákona o azylu zastavit. Dle uvedeného ustanovení soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

[6] Nejvyšší správní soud v evidenci cizinců ověřil, že stěžovatel 23. 11. 2023 opustil pobytové středisko Zastávka a od té doby není místo jeho pobytu známo. Přípisem z 12. 1. 2024 se proto obrátil na žalovaného, Policii České republiky, Správu uprchlických zařízení a zástupkyni stěžovatele s výzvou ke sdělení stěžovatelova místa pobytu. Správa uprchlických zařízení v odpovědi uvedla, že o místě pobytu nemá žádné informace. Policie přípisem sdělila, že poslední nahlášenou adresou pobytu stěžovatele bylo pobytové středisko Zastávka, které 23. 11. 2023 opustil. Žalovaný uvedl, že mu není aktuální místo pobytu známo. Zároveň potvrdil, že stěžovatel 23. 11. 2023 opustil pobytové středisko. Přípisem z 31. 1. 2024 ale sdělila soudu adresu místa pobytu stěžovatele jeho zástupkyně. Podmínky pro zastavení řízení tak nebyly splněny.

[7] NSS se dále dle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Nepřijatelnost kasační soud podrobně vyložil v usnesení z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[9] Stěžovatel namítl, že krajský soud nedostatečně vypořádal otázku vážné újmy dle § 14a zákona o azylu. K podstatě nepřezkoumatelnosti lze odkázat na ustálenou judikaturu (např. rozsudky NSS z 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS; či z 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Konkrétně nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu z 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Rozsudek krajského soudu namítanou vadou netrpí. Je vnitřně konzistentní, z odůvodnění jsou zřejmé úvahy soudu i to, jak posoudil žalobní námítky. Namítanou diskriminací i napadením otce stěžovatele se zabýval. Vypořádání krajského soudu odpovídá obsahu a podrobnosti žalobních bodů, které vážnou újmu ve

pokračování

smyslu § 14a zákona o azylu nezmiňují. Tato námitka nezakládá přijatelnost kasační stížnosti.

[10] Situací Kurdů v Turecku se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval, například v usneseních z 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, z 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, a z 26. 6. 2023, č. j. 2 Azs 76/2023-28. NSS konstantně judikuje, že kurdská národnost u osoby turecké státní příslušnosti není bez dalšího důvodem pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Kasační soud se již také věnoval situaci po pokusu o státní převrat a po vpádu ozbrojených sil Turecka do severní Sýrie (např. usnesení z 7. 11. 2019, č. j. 2 Azs 75/2019-46) i aktuální situaci v souvislosti s válkou na Ukrajině (usnesení z 31. 1. 2024, č. j. 4 Azs 213/2023-26). Otázka diskriminace tak rovněž nezakládá přijatelnost kasační stížnosti.

[11] V projednávané věci nebyl dán důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2024

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu